

Tababet ve şuaabatı sanatlarının tarzı icrasına dair kanun

(*Resmî Gazete ile neşir ve ilânı: 14 nisan 1928 - Sayı 863*)

No.
1219

Birinci fasıl

Tabipler

BİRİNCİ MADDE — Türkiye Cümhuriyeti dahilinde tababet icra ve her hangi surette olursa olsun hasta tedavi edebilmek için Türkiye Darülfünunu tıp fakültesinden diploma sahibi olmak ve Türk bulunmak şarttır.

İKİNCİ MADDE — Yukarıki maddeed yazılı diplomanın muteber olması için diploma sahibinin 8 teşrinisani 1339 tarih ve 369 numaralı kanun mucibince hizmeti mecburesini ikmal etmiş ve diplomasının Sıhhiye ve muaveneti ictimaiye vekâletince tasdik ve tescil edilmiş olması lâzımdır. Tababet sanatını icra etmek isteyen askerî tabiplerde diplomalarını tasdik ve tescil ettirirler. Ancak hizmeti mecburelerini ifa eyledikleri müddetçe diplomaları alıkonulan tabipler bu müddet zarfında dahi icrayı sanata mezundurlar.

ÜÇÜNCÜ MADDE — Yukarıki maddelerde zikredilen tabip diplomasını ve fenni cerrahi veya şuaabatında ihtisas sahibi olduğuna dair işbu kanunun tarifleri dairesinde vesaikî lâzimeyi haiz olmiyan hiç bir kimse hiç bir ameliyei cerrahiye icra edemez. Cerrahii sağireye ait ameliyatı her tabip yapabilir. Sıhhiye ve muaveneti ictimaiye vekâleti tarafından açılan ve idare edilen mekteplerden mezun küçük sıhhiye memurları ve işbu mekteplere muadil tedrisat yapan mekteplerden mezun olup şhadetnameleri sıhhiye ve muaveneti ictimaiye vekâletince tasdik ve tescil edilenler talimatnamelerinde yazılı olanlara münhasır kalmak şartile küçük ameliyeleri yapabilirler. Evsaf ve şeraiti bu kanunla tesbit edilmiş sünnetçiler sünnet ameliyesini icra edebilirler.

DÖRDÜNCÜ MADDE — Ecnobi memleketlerdeki tıp darülfünunlarından mezun Türk tabipleri usulü dairesinde hüviyetlerini tesbit ettirdikten ve kanunun mahsus mucibince hizmeti mecburelerini ifa eyledikten sonra diplomaları Sıhhiye ve muaveneti ictimaiye vekâletince tasdik olunur.

BEŞİNCİ MADDE — Hususî muayenehane açmak veyahut içinde muayenehane tesis eylemek suretile sanatını icra eylemek isteyen her tabip hasta kabulüne başladığından itibaren en çok bir hafta içinde isim ve hüviyetini, diploma tarih ve numarasını ve muayenehane ittihaz eylediği mahal ile mevcut ise ihtisas vesikalarını mahallin en büyük sıhhiye memuruna kaydettirmeğe ve muayenehanenin nakli halinde en az yirmi dört saat evvel keyfiyeti nakli ihbara mecburdur.

ALTINCI MADDE — Bir mahalde sanatını icra eden mukayyet bir tabip o mahalli ter keylediği veya her hangi bir sebeple olursa olsun muayenehanesini set ile icrayı sanattan sarfınazar ettiği takdirde en az yirmi dört saat evvel evvele kaydedilmiş olduğu sıhhiye dairesine müracaatla kaydına işaret ettirir.

YEDİNCİ MADDE — Münhasıran veya kısmen Türk memur ve müstahdem

kullanılan müessesatı umumiye ve hususiye ile Türk hastaları da tedavi eden her hangi bir müessesesi hayriye ve sıhhiyede istihdam edilecek tabiplerin birinci ve ikinci maddelerde gösterilen vasıfları haiz olması şarttır. Yetmiş yedinci maddede zikredilen ecnebi tabipler bu hükümden müstesnadır.

SEKİZİNCİ MADDE — Türkiyede icrayı tababet için bu kanunda gösterilen vasıfları haiz olanlar umumî surette hastalıkları tedavi hakkını haizdirler. Ancak her hangi bir şubei tababette müstemiren mütehassis olmak ve o unvanı ilân edebilmek için Türkiye Tıp fakültesinden veya Sıhhiye vekâletince kabul ve ilân edilecek müessesattan verilecek veyahut ecnebi memleketlerin maruf bir hastane veya lâburatuarından verilip Türkiye Tıp fakültesince tasdik edilmiş bir ihtisas vesikasını haiz olmalıdır.

DOKUZUNCU MADDE — İhtisas vesikalarının sureti ahzı ve bu hususta meri olması lâzımgelen kavait işbu kanunun tarihi meriyetinden sonra Sıhhiye ve muaveneti ictimaiye vekâletince tanzim edilecek bir nizamname ile tayin olunur.

ONUNCU MADDE — Usul ve nizamına tevfikân müderris, muallim ve emsali sıfatları iktisap etmemiş veya sekizinci maddede zikredilen vesikaları istihsal eylememiş bir tabibin tıp tedris ve talimine ve ihtisasa müteallik unvanları kullanması ve bunları veya hakikate tevafuk etmeyen sair sıfatları her hangi şekil ve suretle ilân etmesi memnudur.

ON BİRİNCİ MADDE — Mahkemelerce ihtibar için müracaat edilecek tabipler yalnız bu kanun ile Türkiyede icrayı sanat salâhiyetini haiz olanlardır. Muhtebirlere sureti müracaat ve bunların müstahak olacakları ücret ve tazminat miktarları hakkında Sıhhiye ve Adliye vekâletlerince müşterek bir talimatname tertip olunur.

ON İKİNCİ MADDE — İcroyı sanat etmek üzere bir mahalde mukayyet olan her hangi bir tabibin bizzat dükkân ve mağaza açmak suretile her hangi bir ticaret etmesi memnudur. Kanuna tevfikân müsaade almak suretile hususî hastane küşadı veya icrayı tababet hakkından feragat ve iki sene bir iczahane ameliyat görmüş olduğuna dair vesika ibraz şartile bir tabibin iczahane açarak idare etmesi bu hükümden müstesnadır. Bir tabibin ikametgâhı müstesna olmak üzere müteaddit yerlerde muayenehane açarak icrayı sanat etmesi memnudur.

ON ÜÇÜNCÜ MADDE — Bir şehsin ahvali bedeniye ve akliyesi hakkında rapor tanzimine münhasıran bu kanunla icrayı sanat salâhiyeti olan tabipler me-zundur. Türkiyede icrayı sanat salâhiyetini haiz olmiyan tabiplerin raporları muteber olamaz.

ON DÖRDÜNCÜ MADDE — Hudut ve merkezi Sıhhiye ve muaveneti ictimaiye vekâletince tayin edilecek mntakalarda birer etibba odası tesis olunur. Etibba odaları tabiplerin meslekî haysiyet ve menfaatlerine taallûk eden bilûmum meseleleri rüyet ve teşkil edecekleri divanı haysiyetler vasıtasile meslekî adaba ri-ayetsizliği görülen tabipler, dış tabipleri ve dışçiler hakkında inzibatî cezalar tayin ve tabipler arasında tahaddüs eden meslekî ihtilâfatı hal ve tesviye eder.

ON BEŞİNCİ MADDE — Etibba odaları teşekkül eden mntakalarda işbu kanuna göre Türkiyede icrayı sanat salâhiyetini haiz bilûmum etibbanın odalara dahil olması mecburidir. Memuriyet bu mecburiyetten istisnayı istilzam etmez. Odaların idareye ve kırtasiyesine ve divanı haysiyetlerle âli divanı haysiyet âzasının hakkı huzur ve harcırahlarına tekabül etmek üzere odalar âzalarına bir de-

faya mahsus olmak üzere bir duhuliyeye ve muayyen bir nisbet dairesinde aidatı seneviye alınır.

ON ALTINCI MADDE — Etibba odaları divanı haysiyetleri adabı meslekiyeye riayet etmiyen tabipler hakkında tahriren ihtar, meclis huzurunda tevbih ve bir haftadan altı aya kadar muvakkat icrayı sanattan men suretile mücazâtı intibahiye tayin edebilirler.

ON YEDİNCİ MADDE — Etibba odaları heyeti idareleri heyeti umumiye tarafından iki sene için müntehip üçten beşe kadar âzadan müteşekkildir. Reislerini aralarından aralarından reyî hafi ile intihap ederler. Divanı haysiyet yine heyeti umumiye tarafından kezalik iki sene için evvelece müntehap iki âzanın heyeti idareye iltihakile teşekkül eder. Heyeti idare ve divanı haysiyetler nısfından bir ziyadesile içtima edebilirler. Tesavii âra vukuunda reisin reyî tercih olunur. Ancak divanı haysiyet âzasından birile etibbadan biri arasında tahaddüs eden ihtilâfların veya divan âzasından birine ait mesailin tetkiki esnasında meselede alâ-kadar âza ve divanın kur'a ile tayin edecek nısf âzası içtimaa iştirak etmiyerek yerlerine evvelce intihap edilmiş olan yedek âzadan kur'a ile tefrik edilecekler ifayı vazife eyler.

ON SEKİZİNCİ MADDE — Odalar heyeti idareleriyle divanı haysiyetlerin ve bunların yedek âzalarının evsafı ve sureti intihabı ve vazifeleri, âzadan alınacak duhuliyeye ve aidat ve divanı haysiyet âzalarına verilecek hakkı huzur miktarları Sıhhiye ve muaveneti içtimaiye vekâletince tanzim edilecek bir nizamname ile tayin olunur.

ON DOKUZUNCU MADDE — Evsaf ve şeraiti kanuniyeyi cami olmıyan veya kendisine mevdu vezaifi ifadan imtina eden veyahut bitaraflığı muhilli hareketi görülen oda heyeti idare ve divan haysiyetleri âli divanı haysiyet kararile Sıhhiye ve muaveneti içtimaiye vekâletince fesh ve esbabı mucibesile oda muntakasında tamim ve intihabat teedit olunur.

YİRMİNCİ MADDE — Oda intihaplarının hitamını müteakip bir hafta zarfında müntehip âza içtima ederek reislerini reyî hafi ile intihap ederler. Reis intihabın netayicini ve âza ile yedek âzanın esamisini ve aldıkları reyler adedini derhal Sıhhiye ve muaveneti içtimaiye vekâletine bildirir.

YİRMİ BİRİNCİ MADDE — Divanı haysiyetlerin tahrirî ihtar ve meclis huzurunda tevbih cezaları katidir. Muvakkaten icrayı sanattan men hakkında verilen kararlarda Ankarada bulunan âli divanı haysiyetin tasdikile muteber olur. Ali divanı haysiyet berveçhi ati teşekkül eder:

A - Sıhhiye vekâleti müsteşarının riyasetinde vekâlet erkânı memurinden veya sair memurini sıhhiye arasından intihap edilecek üç tabip,

B - Adliye vekili tarafından intihap edilecek hâkimler sınıfından bir zat,

C - Tıp fakültesi meclisi müderrisini tarafından müntahap bir müderris,

D - Biri asker ve diğer ikisi sivil olmak üzere odalar tarafından müntahap üç tabip,

Âli divanı haysiyet reis ve âzası üç senede bir teedit olunur. Eski âzanın yenden intihabı caizdir. Mahallî divanı haysiyetlerin kararlarının temyizi esnasında mahkûm tabibin şifahî veya tahrirî müdafaat ve itirazatı kabul edileceği gibi divanı haysiyetin mutaleatı da nazarı dikkate alınır. Bu gibi kararların divanı haysiyete vürudu tarihinden itibaren azamî bir ay zarfında ret veya tasdiki veya tadili lâzımgelir. Âli divanı haysiyet, âzasının nısfından bir fazla-

sile içtima edebilir. Tesavii âra vukuunda reisin bulunduğu tarafın reyî tercih olunur.

YİRMİ İKİNCİ MADDE — Âli divanı haysiyet kararile muvakkaten icrayi sanattan menedilen tabip, bu müddet zarfında icrayi sanat edemez. Memur etibanın memuriyetlerine müteallik vazifelerine hâlel gelmez. Karar, alâkadarlarca malûm olmak üzere Sıhhiye ve muaveneti içtimaiye vekâletince münaşip suretlerle ilân olunur.

YİRMİ ÜÇÜNCÜ MADDE — Umumî veya mevziî ıbtali his ile yapılan büyük ameliyeler behemehal ihtisas vesikasını hamil olan bir mütehassıs ile beraber diğer bir tabip tarafından yapılmak lâzımdır. Mütehassıs bulunması veya celbi mümkün olmıyan mahallerde yapılması zarurî görülen ameliyeler ile ahvali müstacele ve fevkalâde bu hükümden müstesnadır.

YİRMİ DÖRDÜNCÜ MADDE — İcrayi sanat eden tabipler hasta kabul ettikleri mahal ile muayene saatlerini ve ihtisaslarını bildiren ilânlar tertibine mezun olup diğer suretlerle ilân, reklâm ve saire yapmaları memnudur.

YİRMİ BEŞİNCİ MADDE — Diploması olmadığı halde cerri menfaat için olmasa dahi her hangi suretle olursa olsun hasta tedavi eden veya tabip unvanını takınan şahs bir aydan altı aya kadar hapis ve yirmi beş liradan beş yüz liraya kadar ağır cezayı naktî ile mücazat olunur. Bu suretle icrayi sanat neticesinde Türk ceza kanunu itibarile daha ağır cezayı müstelzim bir fiil işlenmiş olduğu takdirde o file mahsus ceza verilir.

YİRMİ ALTINCI MADDE — Bu kanunun ahkâmına tevfikân icrayi sanat salâhiyeti olmıyan veya her ne suretle olursa olsun icrayi sanattan memnu bulunan bir tabip sanatını icra ederse yirmi beş liradan iki yüz liraya kadar hafif cezayı naktî ile cezalandırılır.

YİRMİ YEDİNCİ MADDE — 5,6,10,12,15,23,24 üncü maddeler ahkâmına riayet etmıyen tabipler beş liradan yüz liraya kadar hafif cezayı naktî ile cezalandırılır.

YİRMİ SEKİZİNCİ MADDE — Ağır hapis veya beş seneden fazla hapis veya müebbeden hidematı ammeden memnuiyet veya meslek ve sanatı sui istimal suretile işlenmiş bir fiilden dolayı iki defa mahkemece meslek ve sanatın tatili cezasile mahkûm olan veya icrayi sanat etmesine mani ve gayri kabili şifa bir marazı akli ile malûl olduğu bilmuayene tebeyyün eden tabipler Sıhhiye ve muaveneti içtimaiye vekâletinin teklifi ve âli divanı haysiyet kararile icrayi sanattan menolunur ve diplomaları geri alınır.

İkinci fasıl

Dış tabipleri ve dişçiler

YİRMİ DOKUZUNCU MADDE — Dişçilik sanatı; dişlerin ve diş etleri ile esnanın tedavisi ve dişlerin ikmal ve ıslahına ait ameliyelerin icrasına münhasırdır.

OTUZUNCU MADDE — Türkiye Cümhuriyeti dahilinde dişçilik sanatını icra ve diş tabibi unvanını taşıyabilmek için Türk olmak ve Türkiye Darülfünunu dişçi mektebinden diploma almak lâzımdır.

OTUZ BİRİNCİ MADDE — Eenebi memleketlerde mahallî hükûmetlerince tasdikli ve Türkiye Darülfünununun dışı mektebine muadil derecede dışı mekteplerinden mezun ve türk olan dış tabiplerinin alelusul hüviyetleri tesbit olunduktan sonra diplomaları Sıhhiye ve muaveneti içtimaiye vekâletince tasdik ve tescil ve icrayi sanatlarına müsaade olunur.

OTUZ İKİNCİ MADDE — Hali hazırda diplomasız icrayi sanat eden dışçiler bu kanunun neşri tarihinden itibaren üç ay zarfında müraعات ettikleri takdirde tıp fakültesi dışı mektebinece imtihanları icra edilerek ihrazi muvaffakiyet edenlere Sıhhiye ve muaveneti içtimaiye vekâleti tarafından bir ruhsatname verilir ve sanatlarını yapmalarına müsaade edilir.

Şu kadar ki: dışı mektebinin küşadından evvel bilimtihan ehliyeti tebeyvün ederek icrayi sanat müsaadesi aldığını tevsik edenler bu imtihandan müstesnadır.

OTUZ ÜÇÜNCÜ MADDE — Otuz ikinci maddede yazılı olan müsaadeli dışçiler dış tabibi unvanını kullanmağa mezun olmayıp ancak dışı ismi taşıyabilirler.

OTUZ DÖRDÜNCÜ MADDE — Tabipler dış çekmeğe ve dişler üzerine iptidai tedavi tatbikına ve diş etlerine ait her nevi hastabıkları tedaviye mezun iselerde doğrudan doğruya dışçilik etmek isteyen ve o suretle icrayi sanat ettiğini ilân eden bir tabip behemehal dışı mektebinece verilmiş bir ruhsatnameyi hamil olmalıdır. Ruhsatname bir sene müddetle dışı mektebine devam ile tatbikat gördükten sonra bilimtihan ita olunur.

OTUZ BEŞİNCİ MADDE — Dış tabipleri ve dışçiler eczahaneler kanununa müteferri talimatnamede gösterilen mevadî reçete ile eczahanelerden alabilirler. reçete ile alınması mecburî olupta salifüzzikir talimatnamede münderic olmayan maddeleri muhtevi reçete yazamazlar.

OTUZ ALTINCI MADDE — Bir mahalde sanatını icra etmek isteyen bir dış tabibi veya dışı icrayi sanata başladığından itibaren azamî bir hafta zarfında isim ve hüviyetini, diploma veya ruhsatname tarih ve numarasını ve muayenehane ittihaz ettiği yeri havi bir ihbarnameyi o mahallin en büyük sıhhiye memuruna vermeğe mecburdur. Muayenehanenin nakli halinde en az yirmi dört saat evvel nakil keyfiyetini ihbar edecektir.

OTUZ YEDİNCİ MADDE — On dördüncü maddede zikredilen etibba odaları muntakalarında icrayi sanat eden veya memur olan dış tabipleri ve dışçiler oda intihabına iştirake ve odalara dahil olmağa mecburdurlar. Muntaka dahilinde icrayi sanat eden dış tabibi ve dışı adedi yirmiyi müteceviz olan yerlerde odaların divanı haysiyetlerine bir dış tabibi âza intihap olunur.

OTUZ SEKİZİNCİ MADDE — Dış tabipleri ve dışçiler hakkında tabipler için olduğu gibi mücazâtı inzibatiye tertibine odalar divanı haysiyetleri salâhiyettadır. Bu hususta tabipler hakkındaki ahkâm aynen caridir. Âli divanı haysiyet kararile muvakkaten icrayi sanattan menedilen dış tabipleri ve dışçiler bu müddet zarfında icrayi sanat edemez. Âli divanı haysiyet kararları alâkadarlara malûm olmak üzere Sıhhiye ve muaveneti içtimaiye vekâleti tarafından münasip suretlerle ilân olunur.

OTUZ DOKUZUNCU MADDE — Usul ve nizamına tevfikân iktisap edilmedikçe hiç bir dış tabibi veya dışı talim ve tedrise delâlet eden veya her hangi

suretle olursa olsun hakikate tevafuk etmiyen bir sanat ve unvanı ilân edemez.

KIRKINCI MADDE — İcrayı sanat eden diş tabipleri ve dişçiler hasta kabul ettikleri mahal ile muayene saatlerini bildiren ilânlar tertibine mezun olup diğer suretlerle reklâm vesaire yapmaları memnudur.

KIRK BİRİNCİ MADDE — Diplomasız veya ruhsatnamesiz olarak cerrî menfaat için olmasa dahi dişçilik sanatını yapan ve her hangi suretle olursa olsun diş tedavisi ve dişe ait sair müdahaleleri icra eden kimsenin icrayı sanatına mümaneat edilmekle beraber on beş günden üç aya kadar hapis cezasile mücazat olunur. Bu suretle icrayı sanat neticesinde türk ceza kanunu itibarile daha ağır cezayı müstelzim bir fiil işlenmiş olduğu takdirde o file mahsus ceza verilir.

KIRK İKİNCİ MADDE — Bu kanunun ahkâmına tevfikân icrayı sanata salâhiyeti olmıyan veya her ne suretle olursa olsun icrayı sanattan memnu bulunan bir tabip veya diş tabibi veyahut dişçi, dişçilik sanatını icra ederse on liradan yüz liraya kadar hafif cezayı naktî ile mahkûm edilir.

KIRK ÜÇÜNCÜ MADDE — Bir diş tabibi veya dişçinin müteaddit yerlerde muayenehane açarak icrayı sanat etmesi memnudur.

KIRK DÖRDÜNCÜ MADDE — Yirmi dokuzuncu maddede hududu gösterilen icrayı sanat salâhiyetini tecavüz eden veya 33, 35, 36, 37, 39, 40 ncı maddeler ahkâmına riayet etmiyen diş tabipleri veya dişçiler beş liradan elli liraya kadar hafif cezayı naktî ile cezalandırılır.

KIRK BEŞİNCİ MADDE — Ağır hapis ve beş seneden fazla hapis veya müebbeden hıdematı âmmeden memnuiyet veya meslek ve sanatı sui istimal suretile işlenmiş olan bir fiilden dolayı iki defa mahkemece meslek ve sanatın tatili cezasına mahkûm olan veya icrayı sanata mani ve gayri kabili şifa bir marazı aklî ile malûl olduğu bilmuayene tebeyyün eden diş tabibi ve dişçiler Sıhhiye ve muaveneti içtimaiye vekâletinin teklifi ve âli divanı haysiyet kararile icrayı sanattan menolunur ve diploma veya ruhsatnameleri geri alınır.

KIRK ALTINCI MADDE — Diş tabipleri ve dişçilerin muayenehanelerinde çalışan ve dişçilik etmek salâhiyeti olmıyan eşhasın hastalara tedavi tatbik etmesi ve sair suretlerle müdahale yapması memnudur. Muayenehanelerinde bu gibi salâhiyetsiz kimselerin dişçilik sanatını icra etmesine müsaade eyliyen diş tabipleri ve dişçiler hakkında kırk dördüncü madde ahkâmı tatbik edilir.

Üçüncü fasıl

Ebeler

KIRK YEDİNCİ MADDE — Türkiye dahilinde ebelik sanatını icra için Türk olmak ve Tıp fakültesi kabile mektebinden veya Sıhhiye ve muaveneti içtimaiye vekâleti tarafından küşat ve idare edilen ebe mekteplerinden bir şahadetname sahibi bulunmak ve bu şahadetname mezkûr vekâletçe tasdik ve tescil edilmiş olmak lâzımdır.

KIRK SEKİZİNCİ MADDE — Şahadetnameli ebe bulunmıyan yerlerde ihtisas vesikasına malik fenni vilâde mütehassıslarının müstahdem bulunduğu bir hastanede üç ay müddetle ameliyat görerek ebelik vesikası alan ve bu vesikalarını Sıhhiye ve muaveneti içtimaiye vekâletine tasdik ettiren ebelerin etibbayı resmiye-

nin nezaretleri altında icrayı sanat etmelerine müsaade olunur. Ameliyat gördükleri müddetçe bunların ibate ve işeleri hastane idarelerince temin olunur.

KIRK DOKUZUNCU MADDE — İcraiy sanat eden şahadetnameli ebeler ade-di ihtiyaca kâfi olan mahallerde kırk sekizinci maddede gösterilen ebeler icrayı sanat edemezler. İhtiyaca kâfi şahadetnameli ebe bulunmayan yerlerde ruhsath ebelerin icrayı sanatta devam etmelerine mahallî sıhhiye müdürlerinin gösterecekleri lüzum üzerine Sıhhiye ve muaveneti içtimaiye vekâletince müsaade olunur.

ELLİNCİ MADDE — Bir mahalde icrayı sanat etmek isteyen ebeler azamî bir hafta zarfında isim ve hüviyetlerini, şahadetname veya vesika tarih ve numarasını ve icrayı sanat edecekleri mevkii mübeyyin bir ihbarnameyi bulunduğu mahallin en büyük sıhhiye memuruna vermiye ve ikametgâhın tebdili veya diğer bir mahalle nakli halinde de en az yırımı dört saat evvel nakil keyfiyetini ihbar etmeğe mecburdurlar.

ELLİ BİRİNCİ MADDE — Ebeler gebelerin muayenesile bunların hıfzıssıhhatlerine müteallik tedabirin ifasına ve doğumun teshihine ve bu esnada yapılacak basit manevraların ve çocuk için lâzım gelen ilk tedbirlerin ifasına salâhiyettar işlerde her nevi âlet ve saire tatbik etmeleri memnu-ve üsreti avarızı vilâde vakayinde behemehal bir tabip davetine mecburdurlar. Her ebe Sıhhiye ve muaveneti içtimaiye vekâletince tayin olunacak levazım ve edeviyeyi doğum vakayinde beraberinde bulunduracaktır. Ebeler çiçek aşısı tatbik edebilirler.

ELLİ İKİNCİ MADDE — Ebelerin reçete yazmaları memnudur. İcraiy sanatları için lâzım gelen ve reçete ile alınması mecburî olan mevadî resmî etibbanın reçetesile cezanelerden tedarik ederler. Etibbıyı resmiye bu yolda vakı olan müraaatları sürat ve sıhhiyetle ifaya mecburdurlar.

ELLİ ÜÇÜNCÜ MADDE — Ecnebi memleketlerinde ve mahallî hükûmetlerince musaddak ebe mekteplerinde tahsil görerek şahadetname almış olan Türk ebelerin alelusul hüviyetleri tesbit ve şahadetnameleri Sıhhiye ve muaveneti içtimaiye vekâletince tasdik ve tescil edildikten sonra icrayı sanatlarına müsaade olunur.

ELLİ DÖRDÜNCÜ MADDE — Şahadetname veya vesikası olmadığı halde ebeliği sanat ittihaz edenler bir haftadan üç aya kadar hafif hapis veya beş liradan elli liraya kadar hafif cezayı naktî ile cezalandırılır. Bu suretle icrayı sanat neticesinde Türk ceza kanunu itibarile daha ağır cezayı müstelzim bir fiil işlenmiş olduğu takdirde o fiile mahsus ceza verilir.

ELLİ BEŞİNCİ MADDE — Bu kanunun 47, 49, 50, 53 üncü maddelerindeki şeraiti ifa etmemiş olan veya muvakkaten menedilmiş oldukları halde icrayı sanat eden ebeler beş liradan elli liraya kadar hafif cezayı naktîye mahkûm edilirler.

ELLİ ALTINCI MADDE — Elli birinci maddede zikredilen icrayı sanat hududunu tecavüz eden veya 51 ve 52 inci maddeler ahkâmına riayet etmiyen ebeler beş liradan elli liraya kadar hafif cezayı naktî ile cezalandırılır.

ELLİ YEDİNCİ MADDE — Ağır hapis veya beş seneden fazla hapis veya meslek ve sanatın sui istimali suretile işlenmiş bir fiilden dolayı iki defa mahkemece meslek ve sanatın tatili cezasile mahkûm olan veya alenî ahval ve harakâtı iffetşikenanesile efkârı nası rencide eden ve meslek haysiyetile gayri kabili telif vazı ve tavırları görülen veya icrayı sanata mani ve gayri kabili şifa bir marazı aklî ile malûliyeti bilmuayene anlaşılan ebeler Sıhhiye ve muaveneti içtimaiye vekâletinin

teklifi ve âli divan hâsiyetinin kararile icrayı sanattan menolunur ve şahadetname veya vesikası geri alınır.

Dördüncü fasıl

Sünnetçiler

ELLİ SEKİZİNCİ MADDE — Tabiplerden ve Sıhhiye ve muaveneti içtimaiye vekâleti tarafından küşat ve idare edilen küçük sıhhiye memur mekteplerinden mezun küçük sıhhiye memurlarından veya işbu mekteplere muadil tedrisat yapan mekteplerden mezun olup şahadetnameleri Sıhhiye ve muaveneti içtimaiye vekâletince tasdik ve tescil edilenlerden başka hiç kimse müsaadesiz sünnetçilik edenmez. Ancak lâakal on seneden beri bu işle iştigal ettiğini resmî vesikalarla ispat eden ve ehliyet ve liyakati bilimtihan tebeyyün eyliyen kimselerin kemafissabık icrayı sanatlarına müsaade ve ellerine Sıhhiye ve muaveneti içtimaiye vekâletince bir ruhsatname verilir.

ELLİ DOKUZUNCU MADDE — On seneden az bir müddettenberi sünnetçilik eden veya on seneden ziyade bir zamandanberi bu işle iştigal ettiğini vesaik ile ispat edemiyen kimselerin mütehasıs bir operatorun bulunduğu bir hastanede iki ay müddetle ameliyat gördükten sonra bilimtihan ehliyeti tebeyyün ettiği takdirde yedlerine Sıhhiye ve Muaveneti İçtimaiye vekâletince bir ruhsatname verilir.

Ameliyat gördükleri müddet zarfında bu gibilerin ibate ve işeleri hastane idarelerince temin olunur.

ALTMİŞİNCİ MADDE — Bir mahalde sünnetçilik etmek üzere yerleşmek isteyen kimse bir hafta zarfında isim ve hüviyetini ve vesaiki lâzimesini havi bir ihbarnameyi mahallin en büyük sıhhiye memurlarına vermeğe ve başka bir yere nakil vukuunda keyfiyeti nakli ihbar etmeğe mecburdur.

ALTMİŞ BİRİNCİ MADDE — Ruhsatsız ve müsaadesiz sünnetçilik edenler bir haftadan bir aya kadar hafif hapis ile cezalandırılır. Bu suretle icrayı sanat neticesinde türk ceza kanunu itibarile daha ağır cezayı müstelzim bir fiil işlenmiş olduğu takdirde o fiile mahsus ceza verilir.

ALTMİŞ İKİNCİ MADDE — Altmışıncı madde hükmüne riayet etmeyen sünnetçilerden beş liradan yirmi liraya kadar hafif cezayı naktî alır.

Beşinci fasıl

Hasta bakıcı hemşireler

ALTMİŞ ÜÇÜNCÜ MADDE — Sıhhiye ve Muaveneti İçtimaiye vekâletince musaddak hasta bakıcı mekteplerinden mezun veya resmî hastanelerden verilmiş vesikaları haiz bulunmayan ve Türk olmıyan kadınlar hasta bakıcılık sanatını ifa edemezler. Bu vesikalar muteber olmak için Sıhhiye ve Muaveneti İçtimaiye vekâletince tasdik ve tescil edilmiş olmak lâzımdır.

ALTMİŞ DÖRDÜNCÜ MADDE — Hasta bakıcılar bir tabibin nezareti altında hastalara bakmağa ve tabibi müdavi tarafından tavsiye edilen tedavi tedbirlerini icraya salâhiyettar olup basit tahtelcilt şıngalardan maada hiç bir ameliye iera edemezler.

ALTMİŞ BEŞİNCİ MADDE — Bir mahalde icrayı sanat etmek isteyen hasta bakıcılar isim ve hüviyetlerini ve vesikalarını havi bir ihbarnameyi en çok bir hafta

zarfında mahallin en büyük sıhhiye memuruna vermeğe ve ikametgâh tebeddülü veya başka bir yere nakil vukuu halinde yirmi dört saat evvel keyfiyeti nakli ihbara mecburdur.

ALTMİŞ ALTINCI MADDE — Hasta bakıcıların mesleki haysiyet ve menfaatlerini vikaye ve meslekî teavünü temin etmek üzere şahsiyeti hükmiyeyi haiz, bir veya müteaddit yürt teşkil etmeleri caiz olup bu yürtler Sıhhiye ve Muaveneti İc-timaiye vekâletinin nezaret ve murakabesi altında ve olbaptaki talimatnamelere tev-fikan tesis olunurlar.

ALTMİŞ YEDİNCİ MADDE — Salâhiyeti olmadığı halde hasta bakıcılık eden ve bu unvanı takımanlar beş liradan elli liraya kadar hafif cezayı naktî ile ceza-landırılır.

ALTMİŞ SEKİZİNCİ MADDE — Altmış dördüncü maddede gösterilen icrayı sanat hududunun tecavüz eden veya altmış beşinci madde hükmine riayet etmiyen hasta bakıcılardan yirmi beş liraya kadar hafif cezayı naktî alınır. İffetşikenane ale-ni hal ve hareketlerle halkın hissiyatını rencide eden hasta bakıcı hemşirelerin ruhsatnameleri Sıhhiye ve Muaveneti İc-timaiye vekâleti tarafından geri alınır.

Altıncı fasıl

Ahkâmı umumîye

ALTMİŞ DOKUZUNCU MADDE — Tabipler, dış tabipleri, dişçiler ve ebeler bu kanunda tasrih edilmeyen ve sair kavanin ve nizamât ile kendilerine tevdi edil-miş olan bileümle vazairin ifasında mükeleffirler.

YETMİŞİNCİ MADDE — Tabipler, dış tabipleri ve dişçiler yapacakları her nevi ameliye için hastanın, hasta küçük veya tahtı hacirde ise veli veya vasisinin evvel emirde muvafakatini alırlar. Büyük ameliyei cerrahiyeler için bu muvafaka-tin tahriiri olması lâzımdır. [Veli veya vasisi olmadığı veya bulunmadığı veya üze-rinde ameliye yapılacak şahıs ifadeye muktedir olmadığı takdirde muvafakat şart değildir]. Hilâfında hareket edenlerden alâkadarın şikâyetine bağıh olmak şar-tile on liradan iki yüz liraya kadar hafif cezayı naktî alınır.

YETMİŞ BİRİNCİ MADDE — Tabipler, dış tabipleri, dişçiler ve ebelerle has-talar arasında ücreti müdavattan dolayı vaki olacak ihtilâfatın mercii bu ihtilâfa mevzu teşkil eden meblâğ miktarı ne olursa olsun sulh mahkemeleridir. Yalnız iki sene mürrurunda bu hak zail olur.

YETMİŞ İKİNCİ MADDE — İcrayı sanat eden tabipler, dış tabipleri, dişçiler v e ebeler nümunesi veçihle Sıhhiye ve Muaveneti İc-timaiye vekâleti tarafından ter-tip ve mahallî sıhhiye memurlarınca musaddak hastaların isim ve hüviyetlerini kayda mahsus bir protokol defteri tutmağa mecburdurlar. Bu defterlerin kuyudu ücretten mütevellit davalarda sahibi lehine delil ittihaz olunabilir. Şu kadar ki müstenidi iddia olan kaydın hilâfı vesaik veya delâili mutaberi saire ile ispat edilebilir.

YETMİŞ ÜÇÜNCÜ MADDE — Protokol defterlerinde tahrifat yapan ve mu-gayir hakikat malûmat derecediği sabit olan tabipler, dış tabipleri, dişçiler ve ebeler ceza kanununun 345 inci maddesi mucibince teeziye edilirler.

YETMİŞ DÖRDÜNCÜ MADDE — Sıhhiye ve Muaveneti İc-timaiye vekâletince lüzum görülecek mmtakalarda ücret ihtilâfatında mahkemelere nazarı dikkate

alınmak üzere asgarî ve azamî ücreti müdavat tarifeleri tanzim edilebilir.

Bu menatik etibba odaları mintakaları hududile tahdit olunur.

YETMİŞ BEŞİNCİ MADDE — Tababet ve şüabatı sanatlarının icrasından mütevellit ceraimde mahkemelerin muvafık görecekları muhtebirin rey ve mütaleasına müracaat hakkındaki serbestileri baki kalmak şartile meclisi âlî sîhhiinin mütaleası istifsar edilir.

YETMİŞ ALTINCI MADDE — Vefat eden tabip, dış tabibi, eczaei, dişçi, ebe, küçük sîhhiye memurları ve hasta bakıcıların diploma veya şhadetname veya ruhsatnameleri alınarak Sîhhiye ve Muaveneti İctimaiye vekâletince müntahip bir heyet huzurunda iptal edildikten sonra ailelerine iade olunur.

YETMİŞ YEDİNCİ MADDE — Türkiyede mevzuatı kanuniyeye müsteniden hakkı müktesepleri tanınmış olan cenebi tabipler, dış tabipleri, dişçiler ve ebeler sanatlarını bu kanun ahkâmı dairesinde icra edebilirler.

YETMİŞ SEKİZİNCİ MADDE — Bu kanunun meriyeti tarihinden itibaren tababeti belediye icrasına dair olan 7 rebiülahir 1278 tarihli nizamname ve bu kanuna muhalif olan bütün ahkâm mülğadır.

YETMİŞ DOKUZUNCU MADDE — Bu kanunun tarihi meriyetinden ve nizamnamei mahsusun kabul ve tasdikından sonra yapılacak ilk odalarla divanı haysiyetler müntahabâtı Sîhhiye ve Muaveneti İctimaiye vekâletince tanzim ve idare olunur.

SEKSENİNCİ MADDE — Bu kanunda yazılı ezayi naktî, hafif hapis ve bir seneye kadar hapis cezalarını müstelzim fiillerin muhakemesi sulh mahkemelerine ve daha ağır cezayı mucip efaalin muhakemesi asliye mahkemelerine aittir.

SEKSEN BİRİNCİ MADDE — Bu kanun neşri tarihinden itibaren meridir.

SEKSEN İKİNCİ MADDE — Bu kanun hükümlerinin icrasına Sîhhiye ve Muaveneti İctimaiye, Adliye ve Maarif vekilleri memurdur.

11 nisan 1928

<i>Cumhuriyet Riyasetine tebliği</i>	:	8 - 4 - 1928 tarih ve 1/33 numaralı tezkere ile
<i>Berayi neşir ve ulân kanununun Başvekâlete tebliğ edildiğini müş'ur Cumhuriyet Riyasetinden merrut tezkerenin tarih ve numarası</i>	:	11 - 4 - 1928 ve 4/154
<i>Müzakerati ihtiva eden zabıt ceridelerinin cilt ve sayfası</i>	:	Cilt Sayfa
	:	32 56
	:	1 88
	:	3 16,70:88,102,108:110
<i>İşbu kanununun alâkadar olduğu diğer kanunların numarası</i>	:	369,765,1298